ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 5.6.2013
COM(2013) 345 final

2013/0190 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την υιοθέτηση του ευρώ από τη Λετονία την 1η Ιανουαρίου 2014

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Στις 3 Μαΐου 1998, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Πορτογαλία, η Αυστρία και η Φινλανδία πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 1999. Η Δανία και το Ηνωμένο Βασίλειο έκαναν χρήση των ρητρών εξαίρεσης και, συνεπώς, δεν αξιολογήθηκαν από το Συμβούλιο. Η Ελλάδα και η Σουηδία θεωρήθηκαν από το Συμβούλιο ως κράτη μέλη με παρέκκλιση. Στις 19 Ιουνίου 2000, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Ελλάδα πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2001. Οι χώρες που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 (Τσεχική Δημοκρατία, Εσθονία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Ουγγαρία, Μάλτα, Πολωνία, Σλοβενία και Σλοβακία) έγιναν κράτη με παρέκκλιση κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 της αντίστοιχης Πράξης Προσχώρησης. Στις 11 Ιουλίου 2006, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Σλοβενία πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2007. Η Βουλγαρία και η Ρουμανία, που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Ιανουαρίου 2007, έγιναν κράτη μέλη με παρέκκλιση κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 της αντίστοιχης Πράξης Προσχώρησης. Στις 10 Ιουλίου 2007, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Κύπρος και η Μάλτα πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2008. Στις 8 Ιουλίου 2008, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Σλοβακία πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2009. Στις 13 Ιουλίου 2010, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Εσθονία πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2011. Η Κροατία θα προσχωρήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Ιουλίου 2013 και θα καταστεί κράτος μέλος με παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 5 της Πράξης Προσχώρησης.

Το άρθρο 140 παράγραφος 1 της Συνθήκης, για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «η Συνθήκη») προβλέπει ότι τουλάχιστον μια φορά κάθε δύο χρόνια, ή μετά από αίτημα κράτους μέλους για το οποίο ισχύει παρέκκλιση, η Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα οφείλουν να υποβάλουν έκθεση προς το Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο που έχουν επιτελέσει τα κράτη μέλη με παρέκκλιση στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους για την επίτευξη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Βασιζόμενη στην έκθεσή της και σε εκείνη της ΕΚΤ, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει στο Συμβούλιο πρόταση απόφασης του Συμβουλίου, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 140 παράγραφος 2 της Συνθήκης, για την κατάργηση της παρέκκλισης για τα κράτη μέλη που πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις.

Οι προηγούμενες τακτικές εκθέσεις σύγκλισης που καταρτίστηκαν από την Επιτροπή και την ΕΚΤ εγκρίθηκαν τον Μάιο του 2012. Στις 5 Μαρτίου 2013, η Λετονία υπέβαλε αίτημα για νέα αξιολόγηση της σύγκλισης με σκοπό την εισαγωγή του ευρώ την 1η Ιανουαρίου 2014 σε περίπτωση κατάργησης της παρέκκλισης. Ανταποκρινόμενες στο αίτημα αυτό, η Επιτροπή και η ΕΚΤ εκπόνησαν εκθέσεις σύγκλισης για τη Λετονία.

Η έκθεση σύγκλισης του 2013, την οποία συνέταξε η Επιτροπή για τη Λετονία, εγκρίθηκε από το Σώμα των Επιτρόπων στις 5 Ιουνίου 2013. Η ΕΚΤ ενέκρινε τη δική της έκθεση στις 3 Ιουνίου. Οι εκθέσεις περιλαμβάνουν εξέταση του κατά πόσον η εθνική νομοθεσία της Λετονίας, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής της κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 130 και 131 της Συνθήκης και το καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ. Στις εκθέσεις εξετάζεται επίσης η επίτευξη υψηλού βαθμού διατηρήσιμης σύγκλισης, με γνώμονα την εκπλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης, και λαμβάνονται υπόψη διάφοροι

άλλοι παράγοντες που προβλέπονται στο τελευταίο εδάφιο του άρθρου 140 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

Στην έκθεση σύγκλισης, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Λετονία πληροί τις προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ.

Με βάση την έκθεσή της και εκείνη της ΕΚΤ, η Επιτροπή ενέκρινε τη συνημμένη πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την κατάργηση της παρέκκλισης αναφορικά με τη Λετονία, με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2014.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Οι συζητήσεις με τα κράτη μέλη σχετικά με τις προκλήσεις της οικονομικής πολιτικής σε αυτά διεξάγονται τακτικά στο πλαίσιο διαφόρων θεμάτων που εξετάζονται στην Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή και στο Συμβούλιο ECOFIN/την Ευρωομάδα. Σε αυτές περιλαμβάνονται οι άτυπες συζητήσεις για θέματα που αφορούν ειδικά την προετοιμασία της επακόλουθης εισόδου στη ζώνη του ευρώ (περιλαμβανομένων των πολιτικών των συναλλαγματικών ισοτιμιών). Ο διάλογος με τους ακαδημαϊκούς κύκλους και λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη διεξάγεται στο πλαίσιο συνεδρίων/σεμιναρίων και σε βάση ad hoc.

Οι οικονομικές εξελίξεις στη ζώνη του ευρώ και τα κράτη μέλη αξιολογούνται στο πλαίσιο των διαφόρων διαδικασιών συντονισμού και εποπτείας των οικονομικών πολιτικών (ιδίως στο πλαίσιο του άρθρου 121 της Συνθήκης), καθώς και στο πλαίσιο της τακτικής παρακολούθησης και ανάλυσης από πλευράς της Επιτροπής όσον αφορά τις ειδικές ανά χώρα εξελίξεις και τις εξελίξεις σε ολόκληρη τη ζώνη (περιλαμβανομένων των προβλέψεων, των τακτικών σειρών εκδόσεων, της παροχής πληροφοριών προς την ΟΔΕ και το Συμβούλιο ECOFIN/την Ευρωομάδα). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας και κατά την εφαρμοζόμενη πρακτική, η Επιτροπή προτείνει να μην εκπονηθεί επίσημη εκτίμηση επιπτώσεων.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1. Νομική βάση

Νομική βάση της παρούσας πρότασης είναι το άρθρο 140 παράγραφος 2 της Συνθήκης, το οποίο καθορίζει τη διαδικασία για την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την υιοθέτηση του ευρώ και για την κατάργηση της παρέκκλισης των σχετικών κρατών μελών.

Το Συμβούλιο αποφασίζει μετά από πρόταση της Επιτροπής, κατόπιν διαβούλευσης με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αφού διεξαχθεί συζήτηση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και μετά από σύσταση που εκδίδεται με ειδική πλειοψηφία των μελών του που εκπροσωπούν τα κράτη μέλη που έχουν ως νόμισμα το ευρώ.

3.2. Επικουρικότητα και αναλογικότητα

Η παρούσα πρόταση εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Συνεπώς, δεν εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας.

Η παρούσα πρωτοβουλία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου της και είναι, συνεπώς, σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

3.3. Επιλογή του νομικού μέσου

Η απόφαση είναι το μόνο κατάλληλο νομικό μέσο, σύμφωνα με το άρθρο 140 παράγραφος 2 της Συνθήκης.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επίπτωση στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

2013/0190 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την υιοθέτηση του ευρώ από τη Λετονία την 1η Ιανουαρίου 2014

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 140 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη την έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής[1],

Έχοντας υπόψη την έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας[2],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Έχοντας υπόψη τη συζήτηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,

Έχοντας υπόψη τη σύσταση των μελών του Συμβουλίου που εκπροσωπούν τα κράτη μέλη που έχουν ως νόμισμα το ευρώ,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ) άρχισε την 1η Ιανουαρίου 1999. Το Συμβούλιο, το οποίο συνήλθε στις 3 Μαΐου 1998 στις Βρυξέλλες σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αποφάσισε ότι το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 1999[3].

(2) Με την απόφαση 2000/427/ΕΚ[4], το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Ελλάδα πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2001. Με την απόφαση 2006/495/ΕΚ[5], το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Σλοβενία πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2007. Με τις αποφάσεις 2007/503/ΕΚ[6] και 2007/504/ΕΚ[7], το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Κύπρος και η Μάλτα πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2008. Με την απόφαση 2008/608/ΕΚ[8], το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Σλοβακία πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση

1
2
3 Απόφαση 1998/317/ΕΚ (ΕΕ L 139 της 11.5.1998, σ. 30).
4 ΕΕ L 167 της 7.7.2000, σ. 19.
5 ΕΕ L 195 της 15.7.2006, σ. 25.
6 ΕΕ L 186 της 18.7.2007, σ. 29.
7 ΕΕ L 186 της 18.7.2007, σ. 32.
8 ΕΕ L 195 της 24.7.2008, σ. 24.

του ευρώ. Με την απόφαση 2010/416/ΕΕ[9], το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Εσθονία πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ.

(3) Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Πρωτοκόλλου σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (εφεξής Συνθήκη ΕΚ), το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν σκόπευε να μεταβεί στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ την 1η Ιανουαρίου 1999. Η γνωστοποίηση αυτή δεν έχει μεταβληθεί. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Πρωτοκόλλου σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη ΕΚ, και με την απόφαση που λήφθηκε τον Δεκέμβριο του 1992 στο Εδιμβούργο από τους αρχηγούς κρατών ή κυβερνήσεων, η Δανία γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν θα συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ. Η Δανία δεν ζήτησε να κινηθεί η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 140 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «η Συνθήκη»).

(4) Με την απόφαση 98/317/ΕΚ, η Σουηδία τυγχάνει παρέκκλισης κατά την έννοια του άρθρου 139 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Σύμφωνα με το άρθρο 4 της Πράξης Προσχώρησης του 2003[10], η Τσεχική Δημοκρατία, η Λετονία, η Λιθουανία, η Ουγγαρία και η Πολωνία τυγχάνουν παρέκκλισης κατά την έννοια του άρθρου 139 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Σύμφωνα με το άρθρο 5 της Πράξης Προσχώρησης του 2005[11], η Βουλγαρία και η Ρουμανία τυγχάνουν παρέκκλισης κατά την έννοια του άρθρου 139 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Σύμφωνα με το άρθρο 5 της Πράξης Προσχώρησης[12], η Κροατία τυγχάνει παρέκκλισης κατά την έννοια του άρθρου 139 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

(5) Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) ιδρύθηκε την 1η Ιουλίου 1998. Το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Σύστημα αντικαταστάθηκε από έναν μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, η δημιουργία του οποίου συμφωνήθηκε με ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1997, για τη θέσπιση ενός μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης[13]. Οι διαδικασίες για τη δημιουργία του μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΜΣΙ ΙΙ) καθορίστηκαν στη συμφωνία της 16ης Μαρτίου 2006 μεταξύ της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών εκτός της ζώνης ευρώ για τη θέσπιση των λειτουργικών διαδικασιών του μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών κατά το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης[14].

(6) Το άρθρο 140 παράγραφος 2 της Συνθήκης καθορίζει τις διαδικασίες για την κατάργηση της παρέκκλισης των σχετικών κρατών μελών. Τουλάχιστον μία φορά κάθε δύο χρόνια, ή μετά από αίτημα κράτους μέλους με παρέκκλιση, η Επιτροπή και η ΕΚΤ υποβάλλουν έκθεση στο Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Στις 5 Μαρτίου 2013, η Λετονία υπέβαλε επίσημο αίτημα αξιολόγησης της σύγκλισης.

(7) Η εθνική νομοθεσία των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των καταστατικών των εθνικών κεντρικών τραπεζών, πρέπει να προσαρμόζεται, ανάλογα με τις ανάγκες,

---

9 ΕΕ L 196 της 28.7.2010, σ. 24.
10 ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 33.
11 ΕΕ L 157 της 21.6.2005, σ. 203.
12 ΕΕ L 112 της 24.4.2012, σ. 21.
13 ΕΕ C 236 της 2.8.1997, σ. 5.
14 ΕΕ C 73 της 25.3.2006, σ. 21. Συμφωνία, όπως τροποποιήθηκε με τη συμφωνία της 14ης Δεκεμβρίου 2007 (ΕΕ C 319 της 29.12.2007, σ. 7).

προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι συμβιβάζεται με τα άρθρα 130 και 131 της Συνθήκης και με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εφεξής «καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ»). Οι εκθέσεις της Επιτροπής και της ΕΚΤ παρέχουν λεπτομερή αξιολόγηση του κατά πόσον η νομοθεσία της Λετονίας συμβιβάζεται με τα άρθρα 130 και 131 της Συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ.

(8) Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου αριθ. 13 σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης, που καθορίζονται στο άρθρο 140 της Συνθήκης, το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών, που προβλέπεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση της Συνθήκης, έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος έχει σταθερές επιδόσεις στο θέμα των τιμών και μέσο ποσοστό πληθωρισμού, καταγεγραμμένο επί ένα έτος πριν από την εξέταση, που δεν υπερβαίνει περισσότερο από 1,5 ποσοστιαίες μονάδες εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών. Για τους σκοπούς του κριτηρίου της σταθερότητας των τιμών, ο πληθωρισμός υπολογίζεται βάσει των εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή (ΕνΔΤΚ), όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2494/95 του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 1995, για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή[15]. Για την αξιολόγηση του κριτηρίου της σταθερότητας των τιμών, ο πληθωρισμός ενός κράτους μέλους μετράται ως ποσοστό της μεταβολής του αριθμητικού μέσου 12 μηνιαίων δεικτών ως προς τον αριθμητικό μέσο των 12 μηνιαίων δεικτών της προηγούμενης περιόδου. Στις εκθέσεις της Επιτροπής και της ΕΚΤ λήφθηκε υπόψη τιμή αναφοράς η οποία υπολογίστηκε ως ο απλός αριθμητικός μέσος των ποσοστών πληθωρισμού των τριών κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών συν 1,5 ποσοστιαίες μονάδες. Κατά την ετήσια περίοδο που έληξε τον Απρίλιο του 2013, η τιμή αναφοράς του πληθωρισμού υπολογίστηκε σε 2,7 τοις εκατό, και τα κράτη μέλη με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών ήταν η Σουηδία, η Λετονία και η Ιρλανδία, με ποσοστά πληθωρισμού, αντιστοίχως, 0,8 τοις εκατό, 1,3 τοις εκατό και 1,6 τοις εκατό. Είναι δικαιολογημένο να αποκλείονται από τα κράτη μέλη με τις καλύτερες επιδόσεις οι χώρες των οποίων τα ποσοστά πληθωρισμού δεν μπορούν να θεωρηθούν αξιόλογα σημεία αναφοράς για τα άλλα κράτη μέλη. Τέτοιες ακραίες τιμές είχαν επισημανθεί κατά το παρελθόν στις εκθέσεις σύγκλισης του 2004 και του 2010. Στην παρούσα συγκυρία, είναι δικαιολογημένο να αποκλειστεί η Ελλάδα από τα κράτη μέλη με τις καλύτερες επιδόσεις, δεδομένου ότι το ποσοστό και τα χαρακτηριστικά του πληθωρισμού αποκλίνουν με μεγάλη διαφορά από τον μέσο όρο της ζώνης του ευρώ, αντικατοπτρίζοντας κυρίως τις σοβαρές ανάγκες προσαρμογής και την ιδιαίτερη κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, και αν συμπεριλαμβανόταν θα επηρέαζε αδικαιολόγητα την τιμή αναφοράς και, συνεπώς, την ορθότητα του κριτηρίου[16].

(9) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου αριθ. 13, το κριτήριο της δημοσιονομικής κατάστασης, που αναφέρεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση της Συνθήκης, σημαίνει ότι τη στιγμή της εξέτασης δεν έχει ληφθεί απόφαση του Συμβουλίου για το κράτος μέλος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 126 παράγραφος 6 της Συνθήκης, όσον αφορά την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος.

---

15 ΕΕ L 257 της 27.10.1995, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1) και με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 596/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

16 Τον Απρίλιο του 2013, το μέσο ποσοστό πληθωρισμού σε δωδεκάμηνη βάση στην Ελλάδα ήταν 0,4 % ενώ αυτό της ζώνης του ευρώ ήταν 2,2 %, και το χάσμα μεταξύ των δύο προβλέπεται ότι θα αυξηθεί περαιτέρω κατά τους προσεχείς μήνες.

(10) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 13, το κριτήριο της συμμετοχής στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος, που αναφέρεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση της Συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει τηρήσει τα κανονικά περιθώρια διακύμανσης που προβλέπει ο μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος χωρίς σοβαρές εντάσεις κατά τα δύο, τουλάχιστον, έτη πριν από την εξέταση. Ειδικότερα, το κράτος μέλος δεν πρέπει να έχει υποτιμήσει την κεντρική διμερή ισοτιμία του νομίσματός του έναντι του ευρώ, με δική του πρωτοβουλία, μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα. Από την 1η Ιανουαρίου 1999, ο ΜΣΙ ΙΙ παρέχει το πλαίσιο για την αξιολόγηση της εκπλήρωσης του κριτηρίου της συναλλαγματικής ισοτιμίας. Κατά την εξέταση της εκπλήρωσης του εν λόγω κριτηρίου στις εκθέσεις τους, η Επιτροπή και η ΕΚΤ εξέτασαν τη διετή περίοδο που έληξε στις 16 Μαΐου 2013.

(11) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του Πρωτοκόλλου αριθ. 13, το κριτήριο της σύγκλισης των επιτοκίων, που αναφέρεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1 τέταρτη περίπτωση της Συνθήκης, σημαίνει ότι το υπό παρατήρηση κράτος μέλος, επί διάστημα ενός έτους πριν από την εξέταση, έχει μέσο ονομαστικό μακροπρόθεσμο επιτόκιο το οποίο δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών, περισσότερο από 2 ποσοστιαίες μονάδες. Για τους σκοπούς του κριτηρίου σύγκλισης των επιτοκίων, χρησιμοποιήθηκαν συγκρίσιμα επιτόκια δεκαετών κρατικών ομολόγων. Προκειμένου να εξετασθεί αν πληρούται το κριτήριο των επιτοκίων, στις εκθέσεις της Επιτροπής και της ΕΚΤ ελήφθη υπόψη τιμή αναφοράς που υπολογίσθηκε με βάση τον απλό αριθμητικό μέσο όρο των ονομαστικών μακροπρόθεσμων επιτοκίων των τριών κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών συν 2 ποσοστιαίες μονάδες. Στη βάση αυτή, η τιμή αναφοράς για την ετήσια περίοδο που έληξε τον Απρίλιο του 2013 ήταν 5,5 τοις εκατό.

(12) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου αριθ. 13, τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται στην παρούσα αξιολόγηση εκπλήρωσης των κριτηρίων σύγκλισης παρέχονται από την Επιτροπή. Η Επιτροπή παρείχε τα στοιχεία για την εκπόνηση της παρούσας πρότασης. Τα δημοσιονομικά δεδομένα παρασχέθηκαν από την Επιτροπή μετά την υποβολή εκθέσεων από τα κράτη μέλη μέχρι την 1η Απριλίου 2013, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93 του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1993, για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας[17].

(13) Βάσει των εκθέσεων τις οποίες υπέβαλαν η Επιτροπή και η ΕΚΤ σχετικά με την πρόοδο που σημειώθηκε όσον αφορά την εκπλήρωση από τη Λετονία των υποχρεώσεών της όσον αφορά την επίτευξη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, διατυπώνονται τα ακόλουθα συμπεράσματα:

α) Η εθνική νομοθεσία της Λετονίας, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 130 και 131 της Συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ.

β) Όσον αφορά την εκπλήρωση από τη Λετονία των κριτηρίων σύγκλισης που προβλέπονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 140 παράγραφος 1 της Συνθήκης:

[17] ΕΕ L 332 της 31.12.1993, σ. 7. Κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2103/2005 του Συμβουλίου (ΕΕ L 337 της 22.12.2005, σ. 1).

– το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Λετονία κατά το έτος που έληξε τον Απρίλιο του 2013 ανήλθε σε 1,3 τοις εκατό, δηλαδή σε επίπεδο σαφώς χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς, και φαίνεται ότι διατηρηθεί κάτω από την εν λόγω τιμή αναφοράς και κατά τους επόμενους μήνες,

– το δημοσιονομικό έλλειμμα της Λετονίας έχει μειωθεί κατά αξιόπιστο και διατηρήσιμο τρόπο κάτω από το όριο του 3 τοις εκατό του ΑΕΠ έως τα τέλη του 2012. Με την απόφαση 2013/…/ΕΕ[18] το Συμβούλιο, αποφασίζοντας έπειτα από σύσταση της Επιτροπής, κατήργησε την απόφαση 2009/591/ΕΚ για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Λετονία,

– Η Λετονία συμμετέχει στον ΜΣΙ ΙΙ από τις 2 Μαΐου 2005· με την είσοδο στον ΜΣΙ ΙΙ, οι αρχές ανέλαβαν μονομερώς τη δέσμευση να διατηρήσουν τη συναλλαγματική ισοτιμία του λατς εντός ενός περιθωρίου διακύμανσης ±1% γύρω από την κεντρική ισοτιμία. Κατά τη διάρκεια της διετίας που προηγήθηκε της έκδοσης της παρούσας αξιολόγησης, η συναλλαγματική ισοτιμία του λατς δεν σημείωσε απόκλιση από την κεντρική ισοτιμία περισσότερο από ± 1 % και δεν αποτέλεσε αντικείμενο εντάσεων,

– κατά την ετήσια περίοδο που έληξε τον Απρίλιο του 2013, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο της Λετονίας κινήθηκε, κατά μέσο όρο, στο 3,8 τοις εκατό, δηλαδή σε επίπεδο χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

γ) Με βάση την αξιολόγηση όσον αφορά τη συμβατότητα της νομοθεσίας και την εκπλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης, καθώς και των πρόσθετων παραγόντων, η Λετονία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ,

18

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Λετονία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ. Η παρέκκλιση υπέρ της Λετονίας, που αναφέρεται στο άρθρο 4 της Πράξης Προσχώρησης του 2003, καταργείται με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2014.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος